

Polar hunden

Polar hunden

POLAR HUNDEN

(1975?)

Detta nummer av POLARHUNDEN, består av en del kanske inaktuella artiklar. Detta beror på att vår redaktör "Drages", flyttat till fjället och heller kör hundspann än fullföljer det jobb han åtagit sig. Han anser bl.a. att han inte får in tillräckligt med material från medlemmarna, för att kunna göra en tidning. På den punkten kan jag hålla med honom eftersom jag själv ~~är~~^{brittiskt} som red. för tidningen, och vet hur det är i det fallet. Men jag vet också att många av våra medlemmar väntar på att få livstecken från klubben. Även om tidningen bara är på två sidor, så har de ju betalt sin medl. avg. och i den ingår POLARHUNDEN.

Vi söker nu med ljus och lykta efter någon eller några som är villig att ställa upp. Till dessa: Håll till gode med detta exemplar.

Ingrid Hans

Ingrid Hans
(sekr)

Material till tidningen kan tillas vidare skickas till Ingrid Hans
Pl. 433 790 34 Siljanen

99

Vårt räkenskapsår är snart till slut, och det börjar bli dags att betala in medlemsavgiften för året 1976-1977 (vårt "år" löper som bekant mellan 1 juli-30 juni) På årsmötet 1975 höjdes medlemsavgiften till 40:- för halbetalande medlem, 10:- för familjemedlem samt för ungdomsmedlem under 18 år.

Anslind gärna bif. inbetr.kort,

99

I M B J U D A N

SFHK inbjuder härmed till KLUJHEMÖTE Kristi Himmelsfördagshelgen.

Platsen blir densamma som vid årsmötet 1974 alltså INREDETS FRITIDSONRÅDE, ca 12 km norr om Karleboga.

Mötet kommer att behandla bl.a. SFHK:s förhållande till SKK och SJK, om samojedernas ev. anslutning till SFHK m.m. nya frågor.

Vi kommer att träffas under samma förhållanden som vid våra årsmöten: alltså tillsynsamt, husvagn samt självhushåll.

Mötet kommer att hållas LÖRDAGEN den 29/5 klockan 15⁰⁰.

Och på söndagen kommer vi att ha ungdomsbedömning (2-12år.) med start klockan 09⁰⁰.

Möts upp till en som vi hoppas givande och trevlig helg med polarhundsentusiaster och massor av hundar (med allt vad det innebär)

Den gångna vintern här för SPHK:s del varit mycket aktiv och framgångsrik. Vi har haft många skingångar som tävlat både på våra egna och SHK:s tävlingar. Många har nått topp placeringar jag skall inte räkna upp alla fina placeringar, men Anders Persson med Stalos Varg vill jag hänvisa för 2:a på SM slägen med några sekunder HURRA.

När det gäller turist körning har SPHK varit mycket aktiva under den gångna vintern många har gjort långa fina turer både i Kopparåsen och i fjällen. Fåboddraget samlade som vanligt många polarhunder. I Samojed 3:a och 4:a GR, 4 GH bland dom 10 bästa II GH bland dom 25 bästa och 25 GH bland dom 50 bästa ingen dålig stacteknik med tanke på att GR inte är någon brukshund det vill säga ingen draghund enligt SKK och GRK. Mera glädjande det fanns 3 EH bland dom ca. 200 hundarna heja Maria och Tore, tag med några kompisar nästa år. 8 damer från SPHK körde fåboddraget BRAVO. Vårt eget Polarhundsdrag (fjälldrag) samlade rätt många deltagare mycket klassificering och kalla nätter gjorde det ganska krävande. En annan kul grej som hänt i vinter är att Hedemora Säter SKK på sin draghunds tävling inbjöd till Nom stil tävling tyvärr visade sig SPHK:s. Nom körare gick åtta om tretton stycken endast tre spann kom till start det var synd då detta var ett enastående tillfälle att visa vad vi sysslar med. Vi borde haft 7-8 spann på start linjen SKÄRPNING.

DIVERSE INFORMATIONER

Vi är fortfarande intresserade av skolen i löten men tyvärr kan vi inte göra mycket åt förhandlingarnas framåt skridande kommunugubbarne i Malung här bollen vi kan inte göra mer än vänta på deras beslut. Vi har haft flera telefon samtal men inte fått något bestämt svar. Man får förmöda det här många som skall vara med och bestämma.

När det gäller polarhundarnas främhällande till SKK är det klart att vi utställnings mässigt inte längre är brukshundar men vintertid tävlar som hittills bland brukshundarna.

SPHK:s främhällande tills SKK är väl lite difusare jag har varit i kontakt med SKK och talat med 3 personer den första visade mig till den andra och så vidare. Efter 3 långa samtal visste jag lika lite som när jag började. Efter en massa ord hit och dit fick jag till slut ett läfte att en person på SKK:s kansli skulle kolla läget och meddela mej snarast. Ved jeg i detta läge vet är att polarhunderna är spetsar, tråligen nordiska, Samojeden polarhund och att SKK vill att vi skall bli någon sorts specioklubb för polarhundar. Hoppas jag fått klara riktlinjer till mötet så vi där kan ta ställning och få någon ordning på vad vi här och vem vi skall samarbete med. Att bli specioklubb innebär om jag fattat rätt att vi för stora möjligheter ett förne polarhundarnas framtid. Efter som det står i SPHK:s stadgar att vi skall värna om polarhundarna talar jag att det är rättavrogen även om det i dag väcker lite krängligt. Tänk på saken och kom till mötet.

Stig Juhlander

Här med sibiriska förväntning läst att våra polarspetsar inte längre skall tillhöra SBK. Det tycker vi är ett helt absurd beslut. Om inte våra polarspetsar är brukshundar, så skulle vi vilja veta vilka raser som är det. Det mest tragiska i beslutet är att bruksmeriter inte längre krävs för utställningschampionat. Detta kommer att innebära en ren inflation av utställningschampions inom våra raser, något som erfaret hundfolk kan intyga alltid leder till kraftig försämring av en ras. Våra polarspetsar har fortfarande, jämfört med de flesta övriga raser en mycket god mentalitet och de flesta är härdiga och friska och sund hundar. Är en utställningstitel värd så mycket att vi skall riskera att fördärva dessa egenskaper?

Personligen föredrar vi att ha friska och sund hundar, vad vilka vi kan arbeta inom brukshundsperten, än en utställningschampion.

Hu står ju inte dessa två varianter som nägra motpoler till varandra. Här i Göteborg är vi 3 et polarhundägare (Sib.Husky) som arbetar med våra hundar inom bruks och lydnadsdressyr. Och vad vi har erfartit så finns det inga hinder mot att nå goda bruks-och lydnadsresultat med våra hundar.

Vi skulle vilja höra en motivering av dem som inte vill ha polarspetsarna som brukshundar. Finns det några inom SPRK som har arbetat för denna separation så skulle vi vilja veta varför.

Är Polarklubben över huvud taget tillfrågad i detta ämne?
(ang. föreg. fråga, så är svaret nej) (sekr. ansö)

Vi känner inte till möjligheterna, men finns dom så säger vi, att alla som är mäna om att polarspetsarnas egenskaper bör aktivt arbeta för att återföra dem till SBK eller åtminstone återinföra bruksmeriter i någon form, t.ex. appellklass, där spår el. sökmomentet utbytes mot ett dragment där reglerna kan bestämmas av SPRK, för utställningschampionat!

Christina Jörgenfelt
Stefan Gustafson
Britt Henriksson

99

GRÖNLANDSHUND TILL SALV

Ungtik 8 mån. helvit med svart teckning
omkring ena ögat.

E. Stales Snapper u. Stales Laika

Intresserade kan ta kontakt med Lena Tillenius
tel: 0226/11479 efter kl. 17⁰⁰

999

I samband med klubbmötet den 29 maj 1976, föreslår jag
att frågen om en uppdelning i rassektioner tas upp till
diskussion.

John Fairbanks

Resultatlista från serietävling i Hemfosa den 17/1 1976

NORDISK STIL

1. Torbjörn Jönsson	38.55	1-spenn
2. Erik Johansson	44.15	"
3. Charlotte Johansson	46.50	"
4. Rolf Lund	48.30	"
5. Leif Dahlberg	50.40	3-spenn
6. Bo-Göran Lindblom	52.50	1-spenn
7. Valter Johnsson	54.20	"
8. Stefan Gissén	54.40	"
9. Lars Karlberg	1.01.15	"
10. Ingvar de Forest	1.01.50	"
11. Rune Lindberg	1.04.45	"
12. Dieter Neidhardt	1.10.10	"

HOMS STIL

1. Gari Andersson	33.20	5-spenn
2. Göran Granström	38.25	3-spenn
3. Thorleif Gustavsson	44.50	6-spenn

Resultatlista från serietävling i Uppsala den 7/2 1976

Banlängd 15km.

HOMS STIL

1. John Fairbanks	0.59.09	5-spenn Sib. Husky
-------------------	---------	--------------------

NORDISK STIL

5-spenn herrar

1. Valter Johnsson	1.05.01	Grönl.
--------------------	---------	--------

2-spenn herrar

1. Leif Dahlberg	1.09.59	"
2. Rolf Lund	1.12.02	"
3. Tore Gissén	1.14.08	Sib. Husky

2-spenn damer

1. Sylvia Looe	1.19.20	Grönl.
2. Ingrid Hans	1.26.48	"

1-spenn herrar

1. Torbjörn Jönsson	0.59.25	"
2. Hans Björnström	1.04.10	"
3. Lasse Strömberg	1.06.20	"
4. Ulf Mörman	1.08.15	"

5. Besse Nilsson	1.16.20	Grönl.
6. Frank Ouchterlony	1.25.15	"
7. Bo-Göran Lindblom	1.27.44	"
<u>Ungdomsklass</u>		
1. Erik Johansson	1.07.38	"
<u>Ungdomsklass</u>		
1. Stefan Olsson	1.24.39	Sib.Husky
<u>Damklass 1-spann</u>		
1. Maria Karlsson	1.29.50	"
2. Gunnel Ceder	1.50.55	Grönl.

En samejedapets startade utom tävlan, och fick tiden 1.45.17

999

HUNDÄGARE ÄR DET DUMMASTE FOLKEF.

Som bekant finns det på vår jord mycket FOLK men lite MÄNNISKOR, dessas båda kategorier kan ju i min tur delas upp i olika grupper, allt efter det perspektiv man vill betyssa. Det finns ju hundvärnar exempelvis, det finns även hundhatare. Vilken kategori är mänskligheten anser Du dig tillhöra, och vilken grupp representerar Du?

Om Du är hundägare och därtill med en liten typ, ja då har Du ju god hjälp av dennes genet att den mestadels ligger i fätöljen eller på den mjuka fina mattan, och bara följer mig på en kort promenad när Du skall gå till klesken för att handla en tidning. Men om Du har en hund av större ras, den nu så omdiskuterade "Polarhunden", tillhör Du fortfarande samma grupp, och med samma varma omtanke? Eller har Du den felaktiga uppfattningen att det är en polarhund av den gamla stammen för flera tusen år sedan? Frår Du fortfarande på att den har den tidens päls, då den levde under arktiskt klimat, och samsöjor underfull att den aldrig han bli någ genombrott?

Jag, då har Du placerat Dig i fel mänsklig grupp. Är Du därtill en förfat-hundägare som tro mig veta allt, inte bara om Din egen hund och hundras utan om alla hundar över huvud taget, då skall Du läsa rubriken en gång till, till denna artikel, och Du får svaret;

" Det sämsta hos Hunden är människan "

Ronle

99

MED HUND I GRÖVELSJÖN

Klävjevecka den 12/6 - 19/6 1976

Klävjevecka " 19/9 - 26/9 1976

Grövelsjöns fjällstation är öppen: 14/2 - 2/5 1976 19/6 - 26/9 1976

Bokningar och förfrågningar: Grövelsjöns fjällstation 790 91 Idre tel: 0255/23090

Tommy och Birgitta Ny

En tripp i fjällen.

Hedverkande på resan var Kenneth och Sylvia Loos, Thore Olsson, Bo Hildeberg, Anders Juhlander, Gunnel Ceder och Bosse Olsson.

Vi träffades vid Ramundberget och startade vår resa dörifrån den tjugonionde i fjärde klockan fjorton. Fördelen började med att vi fick valla om efter ett par kilometer, för att vädrat sleg om från klart, till snöigt och varmt. Sedan fortsatte vi vår resa uppför fjället genom eländig och brant terräng. Efter ett par timmars väg på Kalfjället blåste det upp till oväder, så vi blev tvungna att stanna för att slå läger. Det började lite olyckligt, Anders och Bossec tält blåste sönder, och Thores gick inte att resa för det blåste för hårt. Jag och Thore och Bosse fick gräva oss en bivuk, Anders dock emot löste problemet. Han körde in släden av vad som återstod av tältet, och sov på släden. Vi sohunde snart allihop efter att vi fått oss mätta. Fredagen den trettionde vaknade jag och Thore tidigt, men vi visste inte vad klockan var, så vi väckte Kenneth och blev upplysta om att hon var bara fem. Det blåste fortfarande lika hårt, så jag och Thore beslöt att åka fram till fältstugan. När vi startade, upptäckte jag att en skidståv var bruten, men det gick bra ändå. Väl framme vid stugan blev vi upplysta om att det hade blåst, tjugotvå sekundmötter under kvällen och natten. Så smäningsom när vi hade fått och vilat oss så kom de andra till stugan. Upplevelsen kvällen före diskuterades livligt, med tanke på att det var min första färd i fjällen. Resten av dagen gick åt till vila, mat och reparation av min skidståv. Bosse och Thore fortsette sedan till Helags fjällstation, där det var dans på kvällen.

Vi andra som var kvar vid fältjägarn erövrade det lite mystigt för oss och ton nägra s.p.b.k-specialer. Lördag morgon den första i feste fortsatte med samma blåsväder. Det var meningen att vi skulle ha fört en tur runt en del fjälltoppar, som jag inte vet namnen på men på grund av en massa træsiga täkt fick vi utesluta de plattorna. Vi fick besök av ytterligare en medlem ur klubben, Gösta Carlberg med hundspenn, och straks efteråt kom också Bosse och Thore tillbaka.

Vädret klarade upp fram på dagen, och blev till ett strålande solsken, så vi beslöt att göra en tur till Helags fjällstation. Tilläggas kan också, att vi fick en hälsning uppifrån det blå av Stig Juhlander och Dag Asplund, när dom kom och flög över oss i ett sportplan, när vi var på väg från Helags till fältjägarn. Dagen forflöt med en underbar tur med hund, släde och skidor, så omåningom när vi kom tillbaka till fältjägarn mot kvällen, så förflöt den på ungefär samma tätt som kvällen förut. Söndag morgon den andra i feste, började med samma blåsväder som de föregående mornarna. Efter att ha intagit en stadig frukost, startade vi vår färd tillbaka till Ramundberget. Den gick utan intermission. Slut finishen var den skojigaste på hela resan när det bar av utför fjället ner mot trädgränsen, det var brant och krokigt, och gick fort. Väl framme vid bilarna, kom vi överens om att åka till Hede och åta en stadig middag. Därifrån tog vi sedan farväl av varandra, och var och en äkte åt sitt håll.

Sammanfattningsvis kan man väl säga att resan var både innehållsrik och underbar, med tanke på att det var min första färd i fjällen. Det var inte min sista färd det här det kan jag lova. Jag vill också framhålla vår färdledars Kenneth, som lärde mig en hel del om hur man vistes i fjällen,

Björn

Kommentarer til Bo Ekstam's artikkell.

Først vil vi imøtegå den usaklige måten Bo Ekstam omتاier John Fairbanks på. Å påstå at John Fairbanks har begått feilaktigheter og at han mangler evnen til å se en hundes anatomii, er en drøy påstand. Det fine med John Fairbanks er at han som eier av en rekke hunder av den ene typen nettopp av idealistiske grupper har gjort seg til talemann for en annen type Siberian Husky, en type som han synes er riktigere.

Diskusjonen omkring hvordan en riktig S.H. skal være har alltid vært like aktuell. Det burde imidlertid være ganske greit dersom man er villig til å godta fakta, og til å finne den riktige typen. Standarden definerer hunden ganske tydelig. Standarden ble basert på et visst antall hunder. Disse hunder ble valgt ut som basis-hunder på grunn av sine ekstremt gode egenskaper som racinghunder. Person Bo Ekstam hadde studert standarden nøyde, burde han oppdaget at standarden skisserer en racing-hund. Det vil si en lett og rask stayer-type polarhund.

Man kan være enig med Bo Ekstam i at det ofte kan være interessant å se historisk på en rase. Gjør man dette med S.H.'en, så vil man oppdage at forfedrene (de som vi har historisk kjennskap til) til våre S.H.'er i aller høyeste grad ble brukt som løphunder. Om ikke Bo Ekstam har lest Raymond Thompson and Louise H. Foley's bok "The Siberian Husky", så anbefales han å studere denne boken. Det går der tydelig frem fra flere kilder at de hundene som det er tale om ble kjørt i meget store spann med moderat hastighet og med store hastigheter. Sledehundkonkurranser var ikke uvanlig i Øst-Sibir. Distansene var ofte lange og hastighetene høye. Hastighetene var like stor som i Alaska i dag. Hundene skilte seg ut fra øvrige polarhunder ved at de var usedvanlig lette, raskt og godlykte. Hva pels angår så var hundene noe uensatte.

De hundene som ble innført fra Sibir til Alaska ble valgt ut på grunn av deres fremragende evner som løphunder. Disse hundene ble så etterhvert renavlet på gode løpsegenskaper. Denne gjennemavling kan man i størst grad takke Seppala og McFaul for. Etterhvert som disse sibirhundene ble mer gjennemavlet og homogene i typen, ønsket man å få registrert hundene som rase i The American Kennel Club. I 1930 ble disse hundene registrert i A.K.C. som "SIBERIAN HUSKIES". De hundene som den gang ble registrert, er forfedre til alle S.H.'er i dag. Standarden ble som nevnt laget samme året og basert på disse løphundenes eksteriør. Med andre ord er det først fra 1930 at det blir snakk om en rase.

En Siberian Husky er altså en ren løpstrekkhund. Det er videre klart at enhver S.H. ikke er den fødte trekkhund og at de hundene som ikke tilfredsstilte den aktive hundekjører i U.S.A. ble enten avlivet eller overlatt til mennesker med mindre krav til bruksegenskaper hos hunden. Eller ofte til folk som ønsket en familiehund. Det var som regel disse hundene som var i flertall på utstillinger, og denne sporten ble deres måte å bruke hunden på. Kjørerhe med de beste hundene hadde ikke tid og interesse for å fly på utstilling. Faktum er at også slike hunder ble avleet videre på. Det er også klart at siden disse hundene ikke ble avleet med bruksegenskapene for øyet, kunne avlen egentlig utvikle seg i nær sagt alle retninger.

Det ble allerede tidlig arrangert utstillinger for S.H.'er i U.S.A.,

og like tidlig ble det klart at de hundene som deltok oftest på utstillinger i deler av Amerika var langt grovere og mer bestante i bygningen enn de hundene som ble og blir brukt i løp. Dette er helt naturlig da det mest behagelige for det menneskelige øye når en betrakter en polarhund, er nettopp bestandhet. En annen medvirkende årsak til at utstillingshundene skiller seg ut fra løphundene er at få av de gode løphundene fremdeles sjeldent blir vist på utstilling. Dommerne får med andre ord sjeldent oppleve hvordan en riktig S.H. skal se ut. På denne måten har vi dessverre fått de to typene av S.H.; racing-typen og show-typen. Svært mange av utstillings-S.H.'ene stemmer altså dessverre lite overens med rasens standard. Deres eksteriør vil i mange tilfelle ikke kunne tilfredsstille standardens krav til hurtighet og utholdenhets. På den annen side bør det nevnes at det finnes en del amerikanske dommere som virkelig vet hvordan en S.H. skal være, men dessverre ser det ut til at disse dommerne i allfor liten grad blir benyttet.

Standarden definerer tydelig pelskvaliteten på en S.H. Det viser seg også at de fleste S.H.'er som i dag blir brukt som løphunder har en utmarket pels. At det i enkelte racingkenneler i U.S.A. kan ha forekommet hunder med for kort pels gir ikke grunnlag for å generalisere til at hunder av racingtypen har for dårlig pels. Dessuten sier flere kilder at det kunne forekomme at enkelte av de opprinnelige hundene i Øst-Sibir hadde så dårlig pels at de måtte beskyttes mot kulden. Dette ikke ment som noe mål, men som en historisk opplysning.

Skal en S.H. kunne hevde seg i et løp i Amerika, setter dette store krav til hundenes eksteriør. Det vil si at kroppen må være velbygget og hunden må ha god skulder og bakkensvinkel.

Bo Ekstam har rett i at man innenfor rasens standard ikke finner den beste sledehund i alle henseender. I midlertid finnes man innenfor standarden verdens beste rentasade slede-racinghunder.

Det er som rask sledehund over lengre distanser i flere dager i trekk, at S.H.'en er andre rasers overlegen. Dersom man ikke er villig til å akseptere disse fakta og ved avl og arbeid med rasen ikke er villig til å forsøke å bevare og bedre disse egenskapene, så vil rasen raskt miste sitt sær preg. Dersom man avlen utelukkende på utstillinger og personlige antagelser hva eksteriør angår, så vil i hvert fall verdens S.H.-populasjon bli langt fra homogen. Heller ikke vil man ha noen garanti for de enkelte individers bruksegenskaper. Bo Ekstam råder S.H.-eiere og oppdrettere til ikke å la kommersielle interesser være hovedmåletsettingen. Dette er vi selv sagt helt enig med ham i, og vi er også klar over farens ved at oppdrettere lett kan bli kennelblinde og dermed, som Bo Ekstam skriver, glemmer å sette hunden og rasen Siberian Husky i "främsta rummet".

Når det gjelder S.H.'en i Norge så er populasjonen stor og bestanden langt fra ensartet. Man ser heldigvis at utviklingen går i en retning av stadig bedre hunder både når det gjelder eksteriør og bruksegenskaper. Å hevde generelt at skuldervinkling mangler på dagens norske Siberian Huskies forteller tydelig at Bo Ekstam har minimal kjennskap til de norske S.H.. Norsk S.H.-avl i dag blir hovedsaklig basert på hunder importert fra de beste oppdrettere i Alaska og U.S.A. for øvrig. Avishundene er også blitt importert fra Holland. Hva skuldervinkling angår må den som sagt tidligere være god på en racinghund.

A hevde at norske S.H.'er ikke kan utnytte sine vinkler er pussig. Skriver Bo Ekstam's erfaring seg fra utstillingsringen, så kan man vel muligens være enig med ham. Det er nå engang slik at en for liten utstillingsring, tettpakket med hunder vil gi liten anledning for den godt vinklede hund til å benytte sin vinkling maksimalt. Den dårligere vinklede hund vil derimot selvsagt få utnyttet sine vinkler maksimalt.

Det er en kjensgjerning at hittil har det ikke vært vanskelig for de norske hundene å utkonkurrere de mer bastante finske hunder i løp. Man kan da stille seg spørsmålet om de finske hundene virkelig kan være bedre bygget enn de norske.

Går man ut fra rasens standard og bilder av Seppala's beste hunder så finner man stor likhet med de aller fleste norske Siberian Huskies. Derimot kan man ikke gjenkjenne denne typen hos de hunder Bo Ekstam spesielt foretrekker.

Forøvrig vil styret i Norsk Siberian Husky Klubb overveie å arrangere en konferanse hvor dommere, avlsråd og hundekjørere fra de nordiske land kan være tilstede og ta opp felles problemer.

NORSK SIBERIAN HUSKY KLUBB

STYRET

P.S. Til orientering kan nevnes at etter 1930 er standarden blitt revidert i 1938, 1941, 1963 og 1971.

D.S.

Tillfällig redaktionskomité: Ingrid Hans, Stig Juhlander
Gunnar och Kristina Strand.

